

Húsvét 2. vasárnap **Boldoggáavatás**

Bevezetés

Komplikált feladat elé állítja a miséző papot a mai nap. Az evangélium Tamás apostolról szól. II. János Pál pápa pedig ezt a vasárnapot az Irgalmasság vasárnapjává tette. És ez a vasárnap az Ő boldoggá avatásának is a napja. Amikor százmilliók kapcsolódnak be a boldoggá avatási szertartásba, illő, hogy mi is őrá emlékezzünk. Idézzük fel vele kapcsolatos legszebb emlékeinket, el nem feledett gondolatait.

Kirie litánia

Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus, ki három nap a sírban feküdtél. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, aki harmad napra feltámadtál a halálból. Uram irgalmazz!

Evangélium után

E szentbeszéd elején pár tőmondat II. János Pál páparól. 1920. május 18-án született Wadowicében. 1938-ban érettségizik Krakkóban és ugyanitt kezdi meg egyetemi tanulmányait a Jagello Egyetemen 1940-1944-ig, Lengyelország német megszállása alatt egy mészkőbányában, majd vegyigyárban munkásként dolgozik. (Közben titokban, illegálisan szeminarista.) 1946. november 1-jén szentelik pappá. Szentelése után Rómában folytatja tanulmányait. 1948-ban tér vissza Krakkóba. 1953-tól morálteológiai professzorként tanít, 1955-ben habilitál a lublini katolikus egyetemen. 1958-tól krakkói segédpüspök, 1964-től krakkói érsek 1967-ben VI. Pál pápa a bíborosi kollégium tagjai közé nevezi ki.

1978-ban fehér füst szállt fel a Szixtusi-kápolna kéményéből. „Habemus papam!” - visszhangzott a római Szent Péter téren a hagyományos latin

bejelentés, hogy új pápája van a katolikus egyháznak. 1978. október 16-án délután negyed hatkor jelent meg a bazilika lodzsáján az egyházalapító Szent Pétertől számított 264. pápa. Karol Jozef Wojtyła, az első nem olasz pápa 1523 óta, ráadásul a vasfüggöny túoldaláról. A Szent Péter téren hatalmas csend fogadta. „Messziről jöttem. Ha majd elhibázok valamit olaszul, ti kijavítotok!” - mondta tört olaszossággal, és szavait üdvrivalgás fojtotta el. Róma rögtön befogadta az idegen pápát, aki az óta beszédeiben egyaránt szól lengyel és olasz „honfitársaihoz”.

Nem volt politikus pápa. Az evangéliumban gyökerező szenvedélye azonban megérintette az emberek szívét, és lélekkel töltötte meg, újjáélesztette a népeket. Ily módon a történelem mélyét érintette, és ennek számos különféle hatása volt. Az 1981-es, majdnem halálos kimenetelű merénylet megmutatta, hogy túlságosan felforgatta a történelmet, komoly érdekekkel ütközött. Ki akarták iktatni. Talán soha nem fogjuk megtudni, mi volt a merénylet hátterében, még ha leginkább a kommunista háttér valószínűsíthető is, török csoportokon keresztül. Életbenmaradása nyilvánvaló csoda! A Szent-atyá tudta, hogy veszélyben van. Nem hátrált meg. Több mint 20 merényletet kíséreltek meg ellene. Tudatában volt annak, hogy a XX. század egyháza ismét a vértanúk közössége lett, ahogyan ki is hirdette ezt 2000-ben a Colosseumban.

Evangélium iránti szenvedélyes szeretet hatotta át. Fontosnak tartotta, hogy beszélni kell róla, tovább kell adni. Ha valaki megkérdezte tőle, mi a legnagyobb aggodalma, azt válaszolta: „Ha arra a sok emberre gondolok, akik még nem ismerik Jézus Krisztust”. Úgy gondolta, a világnak hitre van szüksége,

hogy ne váljon olyan emberiséggé, „amelynek nincs Atyja, vagyis nincs benne szeretet, árva és irányt vesztett, képes arra, hogy folyamatosan gyilkolja az embereket, mert nem testvérnek tartja őket...”.

Ez készítette őt világszerte lelki pásztori körutakra. 104 utazást tett külföldre, több mint egymillió kilométert, a Föld és a Hold közötti távolság háromszorosát. Kétszer járt hazánkban. 1991-ben és 1996-ban. 129 országot keresett fel. 3300-szor szólt a hívők tízmillióihoz. Több milliárd ember hallgatta őt. A világsajtó hamar elkeverte „utazó pópapának”.

1338 embert avatott boldoggá és 482-t szentté. Boldoggá avatta többek között Kalkuttai Teréz anyát 2003-ban; a magyar szentek közül ő avatta szentté Kingát, IV. Béla király egyik lányát 1999-ben; Hedviget, Nagy Lajos leányát 1997-ben. A kassai vértanúkat 1995-ben. Apor Vilmos vértanú püspököt 1997-ben. Batthyányi Stratmann László orvos hitvallót 2003-ban.

II. János Pál pápasága második felében a megbékélés érdekében több esetben bocsánatot kért a Katolikus Egyház képviselői által a történelem folyamán különböző személyek vagy csoportok ellen elkövetett bűnökért, többek között a következőkért:

Galileo Galilei meghurcolásáért és házi őrizetre ítéeléséért a heliocentrikus világmérvő vallása miatt, 1992-ben.

A nőkkel szemben elkövetett igazságtalanságokért 1995-ben;

A protestánsokkal szemben a 16. századi ellenreformáció során elkövetett bűnökért 1995-ben;

Egyes keresztények hallgatásáért a holokauszt idején 1998-ban;

Husz János megégetéséért 1999-ben;

2000-ben a türelmetlenségért és az erőszakért a másként gondolkodókkal szemben, a keresztes háborúk során elkövetett borzalmakért, az inkvizíció módszereiért, a keresztények közötti széthúzást eredményező vétkekért, a kiátkozásokért, üldözésekért;

A zsidók ellen elkövetett vétkekért, az ellenségeskedésért.

Az evangelizáció során elkövetett bűnökért: amelyek sértettek más kultúrákat és vallásokat, semmibe vették más fajok és népcsoportok jogait;

Azokért a tettekért, amelyeket a társadalmi igazságosság, a gyengék, a még meg nem születettek ellen követtek el.

(Csak zárójelben. Példája ragadós. Azóta én is gyakorlom. Megkövettem az egykori tanítványaimat tanárként velük szemben elkövetett vétkeimért, legnagyobb csodálkozásukra, s tiltakozásukra.)

Olyan pápa volt Ő, aki az emberek, a kor drámai kérdései között élte meg szentségét. II. János Pál újszerű módon nyitott volt minden ember felé, magára vette, imádságában hordozta a világ minden fájdalmát. A szenteknek köszönhetően áldás száll a világra. Általa nagy áldás borult napjaink szövevényes, drámai korszakára. A reménykedés olyan erővel élt benne, hogy képes volt formálni a történelmet és megváltoztatni az emberek szívét. Nála senki többet nem tett e világ békéjéért, mégsem kapott Béke Nobel-díjat.

Wojtyła pápa a mai emberekhez szól, akik hajlamosak a beletörődésre, akiket magával ragad a félelem. Emlékeztet minket arra, hogy nem elegendőek a szavak, az intézmények. Hitre van szükség, hogy újjászülessen a remény és elmozduljanak a hegyek, amelyek eltorlaszolják az élet és a történelem útját.

Boldog II. János Pál pápa!
Könyörögj érettünk.

Elbocsájtás előtt

Köszöntsük, az édesanyákat

Tompa László versével!

A mi édesanyánk

A mi édesanyánk drága szent egy
asszony

Nem az volt a sorsa, hogy rózsát
fakasszon,

Mert bizony az élet nem nagyon
kímélte

A gondot, a sok bajt végtől végig
élte.

A mi édesanyánk drága szent egy
asszony,

Emléke is elég, hogy könnyet fa-
kasszon,

Hej, virrasztott nehéz éjszakákon
értünk,

Amikor a láztól majd, hogy el
nem égtünk.

Fáradt behunyt szemmel hányszor
elgondolom:

Mi, kiket felnevelt ezer gondon,
bajon,

Tudunk-e valaha hálásak is lenni,
Tudunk-e valamit ezért neki ten-
ni?

Mert apró ajándék, virágcsokor,
ékszer,

Amit egy-egy gyermek ad neki
elégszer,

Mind nem viszonozza, amit áldo-
zott ránk,

Ezért szent a mi édesanyánk.

(Tompa László)

(F. F.)